

VOS EN HAAS VIEREN FEEST

Voorwoord :

Op het moment van de ziekte en het overlijden van Haneka was er bij uitgeverij Lannoo een wedstrijd om het tienjarig bestaan van de verhalen van vos en haas te vieren.

De scholen konden zelf hun verhaal van vos en haas maken met als thema een groot feest en verdwenen pannenkoeken.

Door de gebeurtenissen met Haneka vond de school het niet het moment om aan de activiteit deel te nemen maar juf Hilde heeft samen met zus Jirka toch een verhaal geschreven. Jirka kon hierbij op haar eigen manier in het verhaal haar gevoelens naar voor brengen.

Het verhaal heeft geen prijs gewonnen want het is ook niet het meest vrolijke verhaal maar wij vonden het wel de moeite om het verhaal door iedereen te laten lezen.

Voor de lezers die ons niet zo goed kennen toch even verklaren:

Haneka haar troetelnaam was muis of muisje .

Bij de uitvaart was het hoofdsymbool de vlinder. (1e communie)

Diersoorten en hun namen verwijzen vaak naar hun eigen huisdieren.

Veel leesplezier.

Vos en Haas zijn jarig, ze worden 10 jaar!
Vos en Haas plannen een groot feest voor hun vrienden!
Vos zorgt voor de slingers en ballonnen, haas voor limonade en
pannenkoeken.
En dan breekt de grote dag aan.
Maar waar zijn de pannenkoeken? Is haas ze vergeten of heeft iemand ze
meegenomen?

“Vos! Vos!” schreeuwt haas.

Daar komt vos vliegensvlug aangelopen.

“Wat... wat... wat is er gebeurd?” hijgt vos.

“Mijn pannenkoeken! Mijn pannenkoeken!”

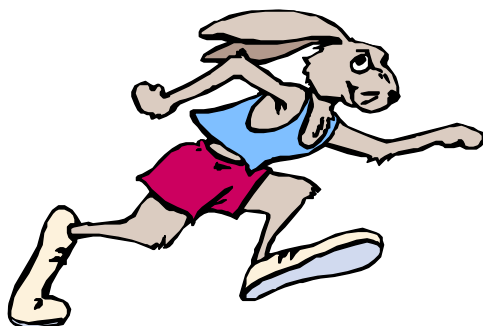
roept haas.

“Toch niet aangebrand?” hijgt vos nog na.

“Aangebrand, aangebrand,” stuift haas op. “was het maar dat.”

“Je weet best wel waar mijn pannenkoeken gebleven zijn,” zegt haas boos.

“Je bolle buikje verradt je, vos” zegt haas.

“Denk jij..., neen ..., neen toch ... “ stamelt haas
”Je denkt toch niet dat ik de pannenkoeken opat?”

“Toch wel, toch wel!” roept haas boos.

“Toch niet, toch niet!” weert vos zich.

Zijn kop loopt vuurrood aan.

Nu wordt hij pas echt boos.

Zijn armen zwaaien in het rond.

“Nu moet jij eens goed naar me luisteren, haas,” zegt vos met klem.

“Ik kan niet ontkennen dat de pannenkoeken er heerlijk uitzagen en dat ik best wel zin had om er eentje mee te pikken maar ...

“Ik heb het niet gedaan!”

Ik heb de hele tijd voor ons feest ballonnen, slingers en vlaggetjes opgehangen in het bos.”

Zou het dan toch waar zijn?

Zou hij echt geen pannenkoek hebben aangeraakt?

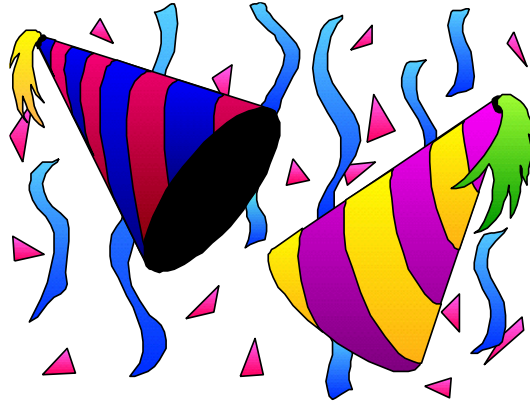
“Goed,” zegt haas “ik geloof je, maar als jij het niet was, wie was het dan wel?” vraagt haas.

“Laat dat speurwerk maar aan mij over,” zegt vos

“Mijn speurneus vindt de dief vast wel”.

Samen lopen ze de bosweg in.

Plots houdt vos halt.

“Wat scheelt er vosje? Ben je al moe?” vraagt haas.

Vos kan zijn ogen niet geloven.

Hij schreeuwt het uit:

“Mijn slingers! Mijn ballonnen! Mijn vlaggetjes!

Alles is weg , weg en nog eens weg”.

Nu ziet haas het ook.

“Het spookt hier,” zegt haas bang.

“Wie wil er nu geen feest met ons vieren? Wie laat alles verdwijnen?”

“Hier word ik echt woest om,” zegt vos.

De vrienden trekken samen verder het bos in.

“Neef Neef! Die weet vast wel meer!

Neef Neef is een dief!” zegt vos.

Aan het hol van neef Neef houden ze halt.

“KIJK!” roept haas “wat een mooi vlaggetje ligt hier voor het hol van neef Neef?”

“ O die! O, die neef toch!” roept vos.

Daar komt neef aangelopen. “Wat een drukte! Maak je toch niet zo dik neefje,” zegt neef Neef.

“Weet jij wat dit is?” vraagt haas.

“Dat is een mooi vlaggetje,” antwoordt neef Neef.

“En,weet jij ook hoe dit vlaggetje hier juist voor je hol terecht komt?” vraagt haas boos.

Een grote, maar dan ook een héééééél grote discussie tussen de dieren volgt.

Dan kijkt vos haas met een ernstige blik aan.

“Hij weet het echt niet,” zucht hij.

“Maar wie weet het dan wel?” vraagt haas met tranen in de ogen.

En daar zijn ze weer op pad, haas en vos, vos en haas.

Onderweg vinden ze nog slingers én een pluim.

“Kijk! een pluim!” juicht vos.

“Van wie is die pluim?” vraagt haas.

“Dat weet ik nog niet, maar dat kom ik wel snel te weten,” antwoordt vos.

Aan de eikenboom van Uil blijft vos staan.

“Dag haas, dag vos, op pluimenjacht zie ik,” sprak uil.

“Toch niet,” zegt vos “We hopen dat jij ons kunt vertellen welk dier deze pluim verloor.”

“Laat eens kijken, vriendje,” sprak Uil.

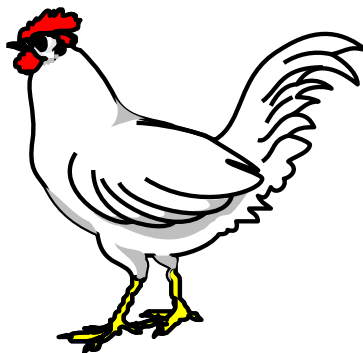
Uil dacht heel, heel maar dan ook héééééééél diep na.

Toen zei hij: “Ik denk dat je best de familie kip eens opzoekt.”

Die kan jullie beslist helpen.

Maar één ding weet ik zeker. Dit is geen pluim van Piep. Neen, absoluut geen pluim van Piep.”

Vos en haas trokken nu verder op weg naar de familie kip.

“Dag kip, weet jij soms wie mijn pannenkoeken heeft gestolen?” flapte haas er onmiddellijk uit.

“En wie mijn slingers, vlaggetjes en ballonnen heeft weggenomen,” voegde vos er onmiddellijk aan toe.

“Ik euuu..... ik euuu..... ik weet echt van niets” stamelde kip.

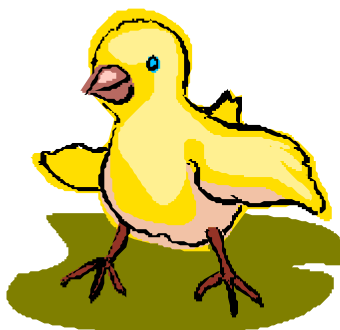
Tok, tok, tok.

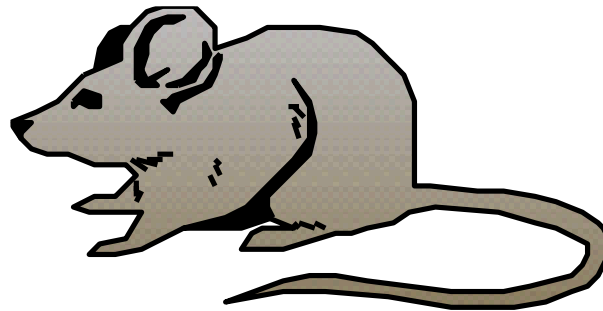
Tok, tok, tok, klonk het plots vrolijk door het bos.

Daar kwam kleine Iek aangerend met een mooie slinger vlaggetjes, rond de nek.

Wat straalde hij!

“O Jij!!! Jij.....! Jij kleine dief!” riepen vos en haas in koor.

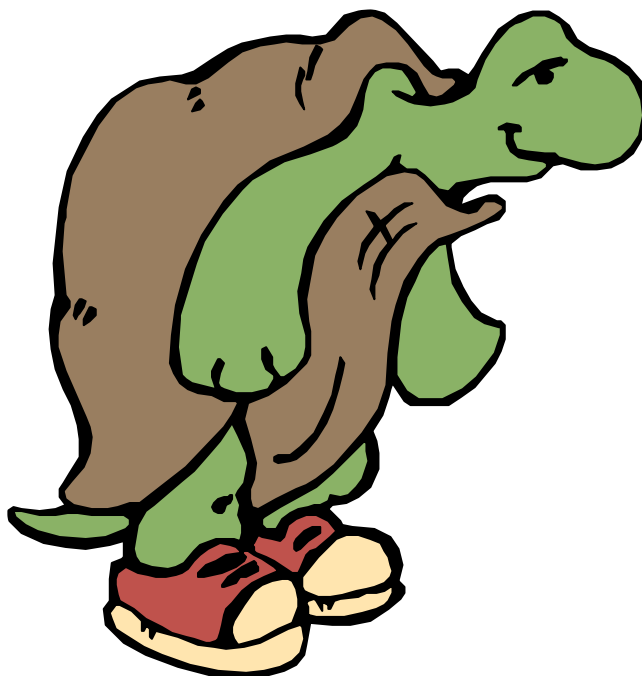

“Ach vrienden, het was echt niet de bedoeling maar..., maar..., het feest kan niet doorgaan,” verontschuldigde kip zich.

“NIET doorgaan?” vroeg haas verbaasd.

“Ach,” zei kip “Het is echt zo heel droef. Ik hoorde dat deze nacht kleine muis gestorven is. Gisteren liep ze nog vrolijk door het bos en nu ... nu is ze er niet meer” snikte kip.

Plots voelden de dieren geroffel onder de grond.

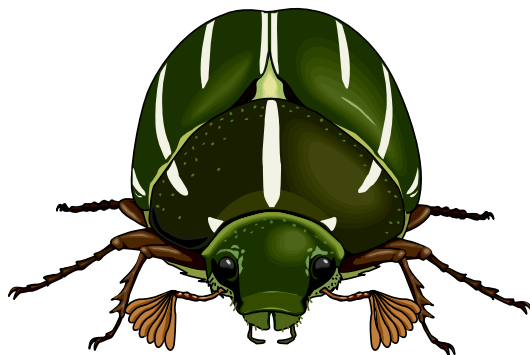
“Ik ben bang!” riep Iek en verdween vliegensvlug onder moeder kip haar vleugels.

“Niet bang zijn, vriendje. Ik ben het maar” en daar stak Markske schildpad zijn kopje boven de aarde uit.

“Wat heb ik goed en lang geslapen,” zei hij “hoorde ik daar praten over pannenkoeken?”

“Ja,” zei kip “maar het feest kan niet doorgaan. Er is zoveel verdriet om de dood van kleine muis.”

“Dat begrijp ik best wel,” zei Markske schildpad.

Daar kwam ook Mei de kever uit de grond gekropen.

”Zo, hier ben ik dan eindelijk,” hijgde ze.

“Eindelijk licht! Drie jaar onder de grond leven duurt echt wel heel, heel, hééééééél lang hoor!”

“Wat ben ik blij eindelijk een meikever te zijn. Maar,.....jullie kijken allemaal zo droevig. Zijn jullie dan niet blij voor mij?” vroeg Mei de kever.

“Toch wel, toch wel, maar we zijn verdrietig om muisje, ons vriendinnetje, dat gisteren gestorven is,” zeiden vos en haas.

“O! dat begrijp ik best wel,” zei Mei de kever.

Even later kwam ook Pluim, de eekhoorn, zich bij het groepje bosdieren voegen.

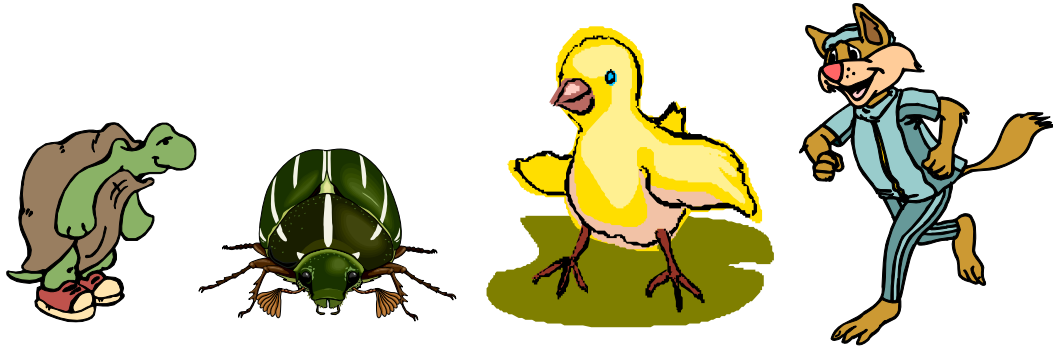
“Hier ben ik weer! Gedaan is de winterrust!

Tijd voor nieuw leven in het bos,” sprak ze vrolijk.

“Tijd om te feesten!”

“Toch niet, Pluim” antwoordden de bosdieren in koor.

Samen trokken ze nu naar de familie Muis want ze deelden hun verdriet.

Daar stonden ze dan : Vos en Haas, de familie Kip, Markske de schildpad, Mei de kever, Pluim de eekhoorn en de familie Muis. Droevig, sprakeloos staarden ze voor zich uit.

Plots kwam er een gele vlinder aangefladderd.

“Ooo! Wat ben jij mooi,” zei vos “precies ach....”

“Ooo! Wat ben jij lief,” sprak haas “precies toch,....”

De gele vlinder fladderde van het ene dier naar het andere.

“Ooo! wat ben jij speels en vrolijk” zei kip “precies.... tja.....”

“Ik hou van jou,” grapte Iek “Het lijkt wel alsof ja alsof....”

De gele vlinder ging uiteindelijk op de schouder van mama muis zitten.

Deze keek haar man met een warme glimlach aan.

“Precies.... ja, zij wisten het wel. Precies hun kleine muis.”

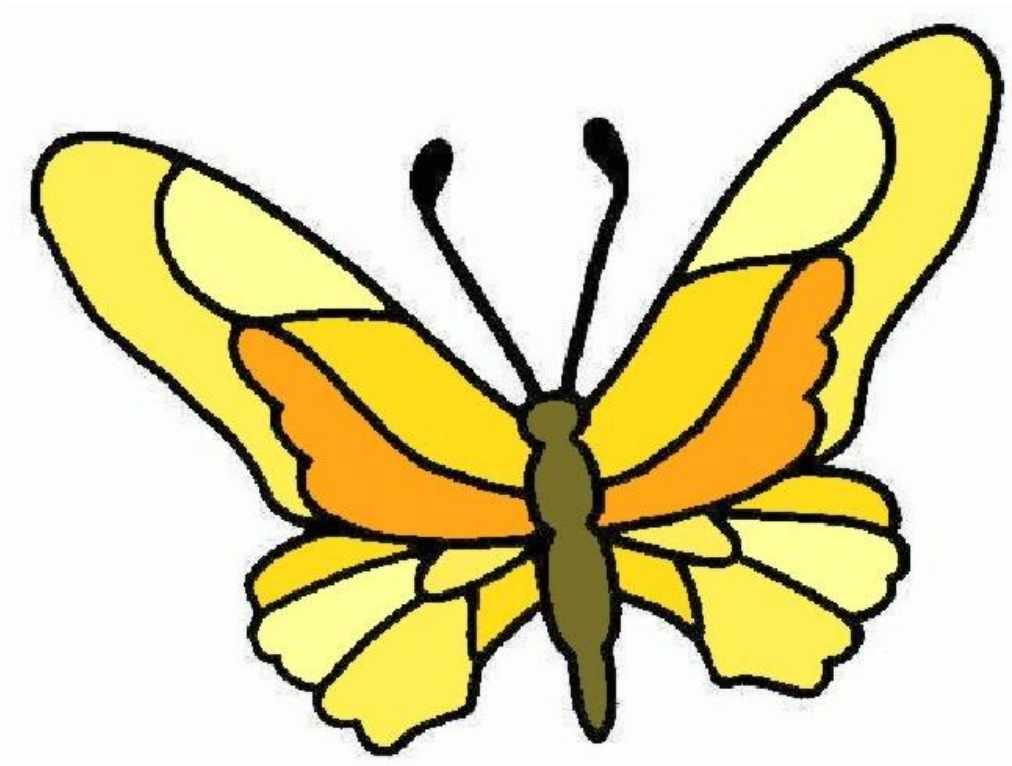

Daarop drukten papa en mama muis hun oudste muisje stevig tegen zich aan.

“Kijk mama en papa,” piepte ze “onze kleine muis is niet vergeten. Haar geest leeft meer dan ooit verder in elke gele vlinder. Mooi niet?

Is dat geen feestje waard?”

Mama en papa muis knikten instemmend “**Feest om gele vlinder, mooi, heel mooi,**” zeiden ze ontroerd.

Kip vloog onmiddellijk de bomen in om ballonnen, vlaggetjes en slingers op te hangen.

Alle bosdieren hielpen dapper mee.

Maar,...maar,.. Wie heeft nu toch die pannenkoeken meegenomen?" vroeg haas zich af.

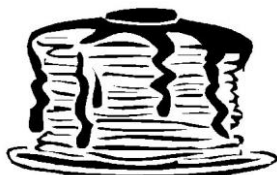
"kijk! kijk!"schreeuwde vos het uit.

Daar verscheen de zus van kleine muis verscholen achter een grote stapel pannenkoeken.

"Jij!...Jij....deugniet!" zeiden de dieren in koor. "Precies....."

"Neen,vrienden, niet precies"

"Dit..., dit ben ik" en ze knipoogde naar de gele vlinder.

En dan...

Dan was er feest met...

PANNENKOEKEN

Limonade

Pannenkoeken!

Pannenkoeken

Limonade